

Avskrift:

År 1918 den 13 April kl. 2 efter middagen, infann

Stämpel-
marke.

sig hos undertecknad, Notarius publicus i Vasa, Prokuristen Otto Forsberg, i egenskap av ombud för handlanden här i staden Gustaf Svanljung, samt inlämnade en sålydande protestansökan:

"Till Notarius publicus i Vasa.

Handlanden A. Visén gjorde på sällskapsklubben i Vasa förfrågan av mig angående vilket värde härliggande jordbruksmaskiner hade och vilken fordran jag hade för dem. På denna fråga, som herr Visén sade sig göra i Senatens namn, svarade jag, att upplysningarna endast kan erhållas på mitt kontor och att varorna, som dels tillhöra mig, dels amerikanare, endast fås ifall min fordran betalas och mitt ansvar mot tredje man skyddas, men sker detta, har jag ingenting emot att avstå maskinerna till Statsverket. Förren herr Visén avlägsnade sig meddelade han att maskinerna kunna fräntagas mig utan varje sorts ersättning och att han var på väg till Senaten där det skulle beslutas om sådan åtgärd.

Någon tid efter ovanstående passerat, infann sig på mitt kontor ingenjören Arola, anställd hos Keskusosuusliike Hankkija, och begärde mina äganderättshandlingar till de i tullens vård liggande jordbruksmaskinerna, ty hans firma hade blivit anmodad omhändertaga dem. Då herr Arola icke kunde prestera några lagliga handlingar erhöll han samma svar som herr Visén och avvisades.

Efter besöket hos mig vände sig herr Arola först och sedan ingenjörstabens till herr Aino Lindeman med order att han genast skulle tömma sina magasin, ty de här ovan nämnda maskinerna skulle lagras där. Lindemans svar var att han ej lämnar magasinen.

Den 26 mars erhöll jag en sålydande brevskrift från Ingenjörstabens:

"Härmed förordnas ingenjörstabens att omhändertaga (kursiverat av Svanljung) ryska staten tillhöriga i Vasa liggande lanbruksmaskiner och elektromotorer och ombesörja dess lagring, sortering, katalogisering och värdering.

Vasa, den 19 mars 1918.

För Handels- och Industriexpeditionen
Heikki Renvall."

Dagen därpå skedde en telefonuppringning av en mansperson som presenterade sig som "baron Aminoff", föreståndare för Ingenjörstabens," och gjorde mig uppmärksam på att hans embetsverk var

ett militärembetsverk och att jag därför icke hade annat att göra än att föga mig i de bestämmingar som finnas i ovan avskrivna brev och herr Arolas uttalade önskan. Jag svarade herr baronen att jag, stödjande mig på finsk lag, varken utlämnar äganderättsdokument eller ägendom som tillhör dels mig, dels amerikansk medborgare med mindre än att först min och min uppdragsgivares äganderätt sakerställes, men sker det så kan statsverket erhålla varan, dock tilläggande för våld måste jag tyvärr vika.

I hopp om att få en lycklig lösning på denna som det syntes mig enkla sak, förutsatt att uppgörelsen sker på grund av äganderättsprincip enligt finsk lag, beslöt jag mig för och avlade ett besök hos Finlands Senats ordförande, herr Senator P.E. Svinhuvud för vilken jag relaterade saken och påpekade att det för mig var en hederssak att kämpa med alla till buds stående lagliga medel för mina kreditgivares rätt, och förevisade mina äganderätts dokument, samt gjorde honom det förslaget att senaten skulle betala min fordran och lämna mig garanti gentemot tredje man och sedan i laga ordning övertaga maskinerna. Då dessa maskiner kan finna användning först i Juli månad, ifall de av senaten skall användas inom Finland, föreslög jag vidare, att alla åtgärder skulle inställas tills ovan föreslagna uppgörelse skett.

Jag erhöll av herr Senatorn icke något direkt svar utan lovade han till saken återkomma efter det han konsulterat sin kollega herr Renvall eller möjligen låta saken av hela senaten avgöras. Något svar har tills dato herr Senator Svinhuvud ej givit.

Vid utgående från Senaten hejdades jag av tverne herrar som presenterade sig som jurisdoktor Becker och ingenior Grönblom, som sade sig representera Senaten och ingenjörsstaben. Dessa herrar önskade vidare resonera om maskinerna och fick av mig det meddelandet, att jag icke har något att tillägga till det jag tidigare meddelat Senator Svinhuvud och baron Aminoff och att jag nu endast väntar herr Senator Svinhuvuds utlovade svar. På begäran av ovannämnda herrar förevisades även dem mina äganderättsdokument vars fullständiga giltighet och rättbefinnande de efter granskning erkände.

Måndagen den 2 april meddelades mig från min lagerplats i Vasklot att dit infunnit sig ingenjöreri i sällskap med ryska marinsoldater och beväpnat folk och omhändertagit mitt lager. Då detta lager ligger som transito gods under tullens skydd och garanti,

för jag till min lagerplats åtföljd av tullförvaltaren i Vasa, t.f. tullchefen, herr Hans Hammarström och erforo vi vid framkomsten, att dessa begge för oss obekanta ingenjörer begynt sönderslå embalaget och hopsätta maskiner samt förflytta dem från deras förra platser. Herr Tullförvaltaren gjorde den som utpekades som chef för företaget uppmärksam på att enligt gällande tullförordning de icke hade lov att röra eller öppna ett enda kolly utan tullens och agarens lov och upplyste herr tullförvaltaren chefen om att agaren är handlanden Gustaf Svanljung, men fick herr tullförvaltaren det bestämde svaret, att de hade order från ingenjörstabens och därför ej faste avseende vid herr tullförvaltarns påstående.

Jag påpekade för herr tullförvaltaren att detta tilltag icke alenast vore ett åsidosättande av gällande lag och tullförordningar utan ett absolut åsidosättande av tullvärdet och deras förhållande till varuagaren samt frågade om herr tullförvaltaren erhållit något meddelande från senaten om ändring av gällande tullförordning som skulle tillåta dylikt förfarande. Frågan besvarades av herr tullförvaltaren nekande.

Mot här ovanrelaterade handling att omhändertaga ovannämnda jordbruksmaskiner protesterar jag, förbehållande mig öppen talan mot den eller de som vederbör.

Jag anhåller att herr Notarius Publicus intager denna protest i sitt protokoll och på ämbetsväg tillställer den:

Finlands Senat
Tullstyrelsen
Tullkammaren i Vasa
Ingenjörstabens
Finlands prokurator

och meddelar mig genom protokollsutdrag att ovanstående erhållit del av protesten.

Vasa, den 13 april 1918.

Gustaf Svanljung,
handlande."

Över sålunda avlagd protest meddelas detta till bevis. Vasa, tid förutskrivnen.

Ex officio:

Oskar Lundgren.

Vasa stads sigill.

Att ett härmed likalydande exemplar till riktigheten bestyrkt av Notarius publicus, denna dag under rekommendation, med mottagningsbevis är tillsänt:

Finlands Senat, Vasa
Ingenjörstabens, Vasa
Interimsetullstyrelsen, Vasa
Tullkammaren i Vasa
Prokuratorn G. Stenbäck
Vasa.

intygas härmed, Vasa, den 19 april 1918.

Riktigheten intyga:

Tyine Geijer.

Otto Forsberg.

Rehnbom *Stenbäck*